

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

predmet br. IT-04-83-A
Datum: 19. maj 2009.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sutkinja **Andrésia Vaz**, predsjedavajuća
sudija **Mehmet Güney**
sudija **Fausto Pocar**
sudija **Liu Daqun**
sudija **Theodor Meron**

Sekretar: g. **John Hocking**

Odluka od: 19. maja 2009.

TUŽILAC

protiv

RASIMA DELIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU RADOVANA KARADŽIĆA ZA
PRISTUP POVJERLJIVIM MATERIJALIMA U PREDMETU PROTIV
RASIMA DELIĆA**

Tužilac protiv Rasima Delića

Tužilac protiv Radovana Karadžića

Tužilaštvo:

gđa Michelle Jarvis

Tužilaštvo:

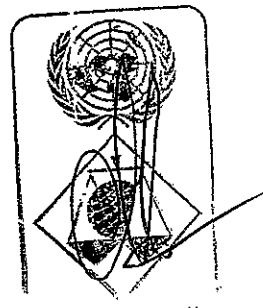
g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Branioci Rasima Delića:

gđa Vasvija Vidović
g. John Jones

Optuženi:

g. Radovan Karadžić, *pro se*

A. Uvod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po zahtjevu Radovana Karadžića (dalje u tekstu: Karadžić), optuženog u drugom predmetu pred Međunarodnim sudom, za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Rasima Delića (dalje u tekstu: Delić).¹ I Delić i tužilaštvo se protive Zahtjevu.² Karadžić nije replicirao na odgovore Delića i tužilaštva.

B. Argumenti

2. Karadžić u svom Zahtjevu traži od Žalbenog vijeća da mu odobri pristup povjerljivim materijalima iz predmeta *Delić*, uključujući (1) "sve povjerljive transkripte svjedočenja na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama"; (2) "sve transkripte pretresa na zatvorenim sjednicama" (3) "sve povjerljive dokazne predmete"; i (4) "sve povjerljive *inter partes* dokumente i podneske i sve povjerljive odluke Pretresnog i Žalbenog vijeća".³ Karadžić tvrdi da "Fođptuženi uvijek ima pravo da zatraži povjerljivi materijal iz nekog drugog predmeta na Međunarodnom sudu" ukoliko "može da što jasnije navede tražene dokumente po njihovoj opštoj prirodi [...] i ako Fongž može pokazati da će taj pristup vjerovatno suštinski pomoći njegovom predmetu".⁴ Karadžić tvrdi da "Žalbeno vijeće prihvata stanovište da su zahtjevi za 'cjelokupan povjerljivi materijal' dovoljno konkretni".⁵

¹ Zahtjev Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Delić*, 9. april 2009. (podnesen 14. aprila 2009.) (dalje u tekstu: Zahtjev).

² Odgovor Rasima Delića na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Delić*, 17. april 2009. (dalje u tekstu: Delićev odgovor); Odgovor tužilaštva na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup cjelokupnom povjerljivom materijalu, 24. april 2009. (dostavljen 27. aprila 2009.) (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva). Žalbeno vijeće prima na znanje "Zahtjev za odobrenje za dostavljanje obavijesti o dodatnim pravnim izvorima u vezi s Odgovorom tužilaštva na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup cjelokupnom povjerljivom materijalu" (dalje u tekstu: Zahtjev tužilaštva) podnesen 14. maja 2009. Međutim, budući da odbija Zahtjev, Žalbeno vijeće konstatuje da nema potrebe za razmatranjem Zahtjeva tužilaštva.

³ Zahtjev, par. 1.

⁴ Zahtjev, par. 3, gdje se citira *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po zahtevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svjedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9; *Tužilac protiv Hadžihasanovića i drugih*, predmet br. IT-01-47-AR73, Odluka po žalbi na odbijanje da se odobri pristup povjerljivom materijalu u drugom predmetu, 23. april 2002, str. 3.

⁵ Zahtjev, par. 3.

3. Karadžić navodi da postoji "znatno geografsko i vremensko preklapanje između njegovog predmeta i predmeta *Delić*".⁶ Preciznije, on tvrdi da se oba predmeta "tiču zločina za koje se navodi da su se desili u Bosni i Hercegovini"⁷ i vremenski se preklapaju, budući da se Karadžić tereti za zločine počinjene između 1991. i 1995. godine, a Delić za zločine počinjene 1995.⁸ Karadžić dalje tvrdi da "zločini protiv bosanskih Srba u predmetu *Delić* pružaju kontekst zločina kojima se tereti dr Karadžić".⁹

4. Najzad, Karadžić tvrdi da je pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Delić* važan za istragu i pripremanje njegovog predmeta i da načelo jednakosti sredstava iziskuje da mu se odobri pristup tim materijalima.¹⁰

5. Delić odgovara da bi Zahtjev trebalo odbiti, budući da se radi o "paradigmatičnom primjeru 'traženja naslijepo'¹¹; da nema relevantnog preklapanja pitanja iz njegovog predmeta sa onima u predmetu *Karadžić*.¹² Delić tvrdi da su Karadžićevi argumenti u vezi s geografskim i vremenskim preklapanjem između dva predmeta fiktivni, baš kao i argument da zločini navedeni u predmetu *Delić* pružaju kontekst zločina navedenih u predmetu *Karadžić*.¹³ Delić takođe navodi da Karadžić nije u dovoljnoj mjeri naveo materijal koji traži i da nije "pokazao kako bi dobijanje pristupa materijalima u predmetu *Delić*, koji su kao kategorija definisani samo po svojoj povjerljivoj prirodi, suštinski pomoglo njegovom predmetu".¹⁴

6. Tužilaštvo se slaže sa Delićem da bi Zahtjev trebalo odbiti budući da Karadžić "nije pokazao legitimnu forenzički svrhu pristupa povjerljivim materijalima" u predmetu *Delić*.¹⁵ Tužilaštvo tvrdi da Karadžić "nije naveo ništa više od udaljenog ili apstraktnog odnosa između događaja o kojima je riječ u odgovarajućim predmetima"¹⁶ i da "njegova tvrdnja

⁶ Zahtjev, par. 6.

⁷ Zahtjev, par. 7.

⁸ Zahtjev, par. 8.

⁹ Zahtjev, par. 9.

¹⁰ Zahtjev, par. 10-11. Vidi takođe Zahtjev, par. 6.

¹¹ Delićev odgovor, par. 1, Vidi takođe Delićev odgovor, par. 6, 8.

¹² Delićev odgovor, par. 2.

¹³ Delićev odgovor, par. 2-4.

¹⁴ Delićev odgovor, par. 6.

¹⁵ Odgovor tužilaštva, par. 1.

¹⁶ Odgovor tužilaštva, par. 5.

implicira da bi mu trebalo omogućiti pristup nečemu zato što je to povjerljivo", što je nedovoljno.¹⁷

C. Diskusija

7. Žalbeno vijeće podsjeća da strana u postupku uvijek ima pravo da traži materijal iz bilo kog izvora, uključujući materijal iz drugih predmeta pred Međunarodnim sudom, koji joj može pomoći u pripremanju teze, pod uslovom da je traženi materijal naveden ili opisan po svojoj opštoj prirodi i da je pokazana legitimna forenzička svrha tog pristupa.¹⁸ Žalbeno vijeće je konstatovalo da se pristup povjerljivim materijalima odobrava uvijek kada strana koja traži pristup pokaže da joj taj materijal može suštinski pomoći u njenom predmetu.¹⁹ Strana koja podnosi zahtjev može pokazati da je traženi materijal relevantan "tako što će pokazati postojanje nekusa između predmeta podnosioca zahtjeva i predmeta iz kojih potiče traženi materijal, npr. ukoliko ti predmeti proističu iz događaja za koje se navodi da su se desili na istom geografskom području i u isto vrijeme".²⁰

8. U ovom slučaju, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo da su navedeni uslovi ispunjeni. Karadžić nije pokazao postojanje vremenskog ili geografskog preklapanja između njegovog i Delićevog predmeta. Žalbeno vijeće konstatuje da se puka činjenica da se oba predmeta tiču zločina počinjenih u Bosni i Hercegovini ne može smatrati dovoljno konkretnom budući da bi, kako tvrde Delić i tužilaštvo,²¹ kada bi takva veza bila dovoljna, svaka optužena osoba pred Međunarodnim sudom praktično imala pristup povjerljivim materijalima u svim drugim predmetima. Karadžićeva uopštena tvrdnja da se, budući da je optužen za zločine počinjene

¹⁷ Odgovor tužilaštva, par. 6.

¹⁸ Vidi *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-A, Odluka po zahtevu Veselina Šljivančanina za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Kordić i Čerkez*, 22. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Šljivančanin*), par. 7; Odluka u predmetu *Martić*, par. 9; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4; *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Brđanin*, 24. januar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 10.

¹⁹ Odluka u predmetu *Šljivančanin*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Odluka po zahtjevu žalilaca Darija Kordića i Marija Čerkeza za pomoć Žalbenog vijeća u dobivanju pristupa žalbenim podnescima i nejavnim postpretresnim podnescima i transkriptima pretresa u predmetu *Tužilac protiv Blaškića*, (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blaškić*), par. 14.

²⁰ Odluka u predmetu *Šljivančanin*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4; Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 15.

²¹ Delićev odgovor, par. 2; Odgovor tužilaštva, par. 2.

od 1991. i 1995., njegov predmet preklapa sa Delićevim, koji se odnosi na zločine počinjene 1995. godine²² ne pokazuje dovoljno vremensko preklapanje između tih predmeta.

9. Pored toga, Karadžić čak ni ne pokušava da potkrijepi svoju tvrdnju "da zločini nad bosanskim Srbima u predmetu *Delić* pružaju kontekst za zločine kojima se Fonž tereti".²³ Prema tome, Žalbeno vijeće nije se uvjerilo da je pokazana legitimna forenzička svrha za Karadžićev pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Delić*.

10. Stoga, Žalbeno vijeće odbija da se pozabavi pitanjima u vezi s tim da li je Karadžić valjano naveo materijal kojem traži pristup budući da ispunjenje tog uslova ne bi ni u kom slučaju nadoknadilo Karadžićev propust da pokaže legitimnu forenzičku svrhu.

D. Dispozitiv

11. Na osnovu gorenavedenog, Žalbeno vijeće u cijelosti **ODBACUJE** Zahtjev.

Sastavljeno na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/

sutkinja Andréia Vaz,
predsjedavajuća

Dana 19. maja 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

²² Zahtjev, par. 8.

²³ Zahtjev, par. 9.

